

6 grudnia 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

Dof 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 530.

Kl. 29 b³.

Emile Bronnert,
Miluza, Alzacja (Francja).

Sposób wyrobu włókien sztucznego jedwabiu z wiskozy o grubości aż do 1 deniera.

Zgłoszono: 25 maja 1920 r.

Udzielono: 1 wrześn a 1924 r.

Proponowano sposób przedzenia najcieńszych włókienek z roztworów wiskozy przez użycie kąpieli, które zawierają dwusiarczyny aldehydowe, lub produkty redukcji tychże, dwusiarczyny ketonowe, lub rozpuszczalne produkty kondensacji fenoli z aldehydami i dwusiarczynami.

Okazało się, że zamiast dodawać rozpuszczalne w wodzie połączenia do kąpieli, stosowniej i ekonomiczniej byłoby dodawać wprost do wiskozy, rozpuszczalne w ługach, produkty kondensacji, fenoli i aldehydów, i to najlepiej przed procesem dojrzewania wtłoczyć stosownie ujętą mieszaninę do kąpieli dwusiarczynów.

Przykład.

10 kg sztucznej żywicy z fenolu i aldehydu rozpuszcza się w 3,6 kg sody żrącej.

43 kg wody i dodaje się do tego 1000 kg świeżo sporządzonej surowej wiskozy.

Jednolita mieszanina, zostaje poddana zwyczajnemu dojrzewaniu i potem w zwykły sposób przerobiona na włókna przez użycie ciepłej skoncentrowanej kąpieli dwusiarczynów. Doprowadzanie materji zostaje przytem regulowane odpowiednio do wymaganej jakości przędzy i do potrzebnej szybkości wyciągania. Dyszomogą być użyte od 0,10 mm, lub też większe, lub mniejsze. Koncentracja kąpieli musi być większa, o ile się chce mieć cieńszą przędzę. Dla zwyczajnych włókien od 7,5 deniera wystarcza techniczny roztwór dwusiarczynu o zawartości około 30% dwusiarczynu sodowego. Dla cieńszych i najcieńszych włókienek, np., aż do 1 deniera i niżej, koncentracja musi być odpowiednio podwyższona, przez dodanie stałego dwusiarczynu

sodowego, lub łatwiej rozpuszczalnego dwusiarczynu amonowego. Przez podwyższenie temperatury skoncentrowanych kąpieli np., do 70°C mogą być otrzymane, już po krótkim czasie, wprost zdatne do płókania włókna tak, że uciążliwe utrwalanie odpada. Produkty te farbuja się ciemniej, niż produkty z surowej wiskozy, gdyż reszta strąconych przez kwas produktów działa jako bejca. Zatem stałość wody jest nieco wyższa, niż przy włóknach przędzonych z wiskozy bez wspomnianych dodatków.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu włókienek sztucznego jedwabiu z wiskozy aż do grubości 1 deniera, tem znamienny, że wiskoza surowa, dołączona do rozpuszczalnych w ługach produktów kondensacji fenoli i aldehydów, zostaje przędzona w kąpieli dwusiarczynu, przy regulowaniu doprowadzania roztworu stosownie do potrzebnej cienkości włókien, i stosownie do koncentracji kąpieli w ten sposób, że dla cieńszych włókien używa się bardziej skoncentrowanych kąpieli.

Emile Bronnert.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.